

Efter att många frågat om min uppfattning på vissa grundläggande religiösa frågor gör jag här en sammanfattning rörande min syn på judendom och kristendom.

Jag är jude, av Lewi stam. Andra generationen i Sverige – mina förfäder kom till Sverige runt 1900. Jag är även svensk och framför allt göteborgare född på Hisingen. Jag är inte speciellt from – har en “privat” tro på G-d och håller fejk kosher.

Mitt hebreiska namn: Shlomo Ben Vered - Salomon son från Rosa.

(eftersom min mor var judinna men inte min inte min far)

För mig står Jesus och Paulus i ett starkt motsatsförhållande till varandra. Världsreligionen Kristendomens alla olika grupperingar vilar på en lära som till stora delar är sammansatt av skrifter från Paulus och de första kyrkomötena. Kristendomens teologiska struktur grundar sig bl.a. på Paulus arbete och väldigt lite på personen Jesus. Kristendomen borde kanske benämnas som ”Paulismen”. Jag ser Jesus som en av många profeter, som verkade under den aktuella perioden, och inte som Messias. Paulus påstådda uppenbarelse på ”vägen till Damaskus” är för mig en fabricerad historia i syfte att strukturera ett fundament till den teologiska logistiken i arbetet att göra kristendomen till en institution i Romarriket. För Min judisk tro ligger mer på det sociala planet än det teologiska. Vi har, alla vi människor, både skyldigheter och rättigheter gentemot varandra och oss själva. Vi kan/får inte bete oss hur som helst. Vare sig mot varandra eller oss själva. **Detta är sammanställt i de 613 "mitzvot"** . Allt skapat är likställt inför den ”högre energi” som, på någon för mig obegripligt sätt, finns i det vi känner till och det vi inte har en aning om. Ingen människa är förmer än någon annan.

Mina rättesnören är **Toran (de fem Moseböckerna)** och **Talmud**

(Jesus nämns inte i Mishna). Vidare anser jag att alla människor har skyldighet att skapa sig en egen moralisk kompass för att utveckla de rättsbegrepp vi upplever vara sanna.

Två saker som är avgörande för mig inom den judisk traditionen:

1/ Judendomen är ingen missionerande religion. (Till skillnad från kristendomen och islam finns ingen grundläggande poäng med att man konvertering till Judendom - som alltså inte är en missionerande religion.

2/ Judendomen har ingen påve – inge religiös ledare, person eller institution som kan/har rätt att sätta sig till doms över hur en enskild jude lever sitt liv. Även om det finns olika huvudinriktningar inom judendomen så finns det faktiskt lika många varianter på judendomen som det finns judar.

Detta ligger i den judiska traditionen att söka och ifrågasätta sig själv och sin omgivning; - *Där det finns två judar finns det tre åsikter.."*

I grunden en humanistisk och pluralistisk grundsyn.

Följande två bibelcitater är bidragande till min grundläggande syn på Jesus, Toran och Paulus: Det första där det beskrivs att Jesus aldrig lämnade sin traditionella judendom. Jesus var ju inte och blev aldrig s.k. Kristen.

Matt 5;17-19, även Luk 10;25-28

” - Tro inte att jag kommit för att upphäva lagen eller profeterna. Jag har inte kommit för att upphäva utan för att uppfylla. Sannerligen, innan himlen och jorden förgår skall inte en enda bokstav, inte minsta prick i lagen förgå; inte förrän allt har skett. Den som upphäver ett enda av buden, om så det allra minsta, och undervisar människorna så, han skall räknas som den minsta i himmelriket. Men den som handlar och undervisar efter dem (budnen/lagen) skall räknas som stor i himmelriket. ”

Det andra, där Paulus i princip avslöjar sig som "grundaren till antisemitismen": Första Thessalonikerbrevet 2;14-16

“ - Ni bröder har ju följt exemplet från Guds församlingar i Judeen som lever i Jesus Kristus. Vad de har fått utstå från judarna, det har ni fått utstå från era landsmän. Judarna dödade herren Jesus liksom de dödade profeterna, och oss har de förföljt. De trotsar Gud och är fiender till hela mänskligheten, eftersom de försöker hindra oss från att predika för hedningarna och hjälpa dem att bli räddade. Så fyller de ständigt sina synders mått. Men nu nås de till slut av Guds vrede. “

Det sistnämnda citatet har genom historien gett grogrund för antisemitism och används fortfarande. Framst i de regioner som under 2:dra världskriget hade många nazi-sympatier: Lettland (det första området som utropades som ”Jude frei Zoon”), Ungern, Kroatien och Ukraina. Det är märkligt med vårt ointresse för vår historia! Bristen på grundläggande kännedom om historiens olika kulturer är påfallande i många länder. Tyvärr även i Sverige. Via "den första statsmakten" - media, sprids en bild där man ofta kopplar samman staten Israel med judar. Detta är både fel och rätt. En enskild Göteborgsjude som är född på Hisingen och bara spelar trumpet kan inte beskyllas för staten Israels politik. (Om jag hade haft dubbelt medborgarskap skulle jag ju indirekt var "skyldig" genom hur jag röstar. Nu innehar jag endast svenskt medborgarskap. Ändå spelar Israel en speciellt viktig roll i alla judars liv (utanför Israel) Efter statens bildande behöver vi judar aldrig mer se oss som flyktingar. Vi har ett hemland som jag i princip blir medborgare i genom enkelt pappersarbete vid inresa till Israel. Som jude kan jag åka till Israel utan visa, uppehållstillstånd eller dylikt och direkt bli israelisk medborgare.)

Göteborg 20200101

Salomon Helperin